

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Alena Poláčkovej, PhD. a členov senátu JUDr. Eleny Kováčovej a JUDr. Jozefa Milučkého, v právnej veci žalobcu: **J. T.**, právne zastúpeného advokátom JUDr. J. J., proti žalovanému: **Katastrálny úrad v Trenčíne**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. j.: Co 6/2009 z 10. marca 2009, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 13S/45/2009-35 z 23. marca 2010, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. k. 13S/45/2009-35 z 23. marca 2010 **p o t v r d z u j e .**

Žalovaný je **povinný** titulom náhrady trov odvolacieho konania zaplatiť žalobcovi sumu 73,24€ na účet právneho zástupcu žalobcu do troch dní od doručenia rozsudku.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Trenčíne rozsudkom č. k. 13S/45/2009-35 z 23. marca 2010 zrušil rozhodnutie žalovaného č. Co 6/2009 z 10. marca 2009 ako aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu - Správy katastra v Bánovciach nad Bebravou sp. zn. č. C 041/2006 z 19. decembra 2008, ktorými správne orgány zastavili konanie o preverení údajov odporujúcich skutočnostiam podľa § 12 ods. 1 zákona č. 180/1995 Z. z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom (ďalej len „zák. č. 180/1995 Z. z.“), z ktorých vychádzalo notárske osvedčenie vyhlásenia o vydržaní podľa § 63 zákona č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti v znení neskorších predpisov (ďalej len „Notársky poriadok“) a vec vrátil správny orgán na ďalšie konanie z dôvodov uvedených v § 250j ods. 2, písm. b) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“).

Po preskúmaní predmetného rozhodnutia a vyjadrení účastníkov konania sa krajský súd stotožnil s názorom žalobcu, že správne orgány spôsobom odporujúcim záujmu na správnom, riadnom a objektívnom zistení skutkového stavu nezistili iné odporujúce údaje. Z podkladov pripojených v administratívnom spise žalovaného krajský súd zistil, že komisia registra obnovenej evidencie pozemkov Ž., 19. septembra 2006 na svojom 7. zasadnutí prerokovala námietky žalobcu, okrem iného aj k parc. č. x kat. ú. Ž., ktorými sa žalobca domáhal potvrdenia vlastníctva k parcele x v podiele ¼-iny podľa § 12 zák. č. 180/1995 Z. z. a zrušenia časti notárskej zápisnice, pretože podľa jeho názoru notárske osvedčenie vyhlásenia M. T. o nadobudnutí vlastníctva predmetných nehnuteľností vydržaním v celosti, spísané vo forme notárskej zápisnice notárkou JUDr. V. R. sp. zn. N 315/2004, NZ 57664/2004 z 13. júla 2004 nie je v súlade so skutočnosťami, z ktorých zdanlivo vychádzalo.

Prvostupňový správny orgán rozhodnutím z 19. decembra 2008 zastavil konanie podľa § 30 ods. 1, písm. e) zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej len „Správny poriadok“), v zmysle odporúčenia komisie ROEP Ž. a žalovaný na odvolanie žalobcu rozhodnutím z 10. marca 2009 potvrdil prvostupňové rozhodnutie o zastavení konania a súčasne odvolanie zamietol z dôvodu, že neboli zistené údaje odporujúce skutočnostiam, z ktorých vychádzalo notárske osvedčenie vyhlásenia o vydržaní vlastníctva.

Krajský súd poukázal na to, že v konaní o obnove evidencie niektorých pozemkov

a právnych vzťahov k nim sa zisťujú dostupné údaje o pozemkoch a právnych vzťahoch k nim a na ich základe sa zostavuje a schvaľuje register obnovenej evidencie pozemkov (ďalej len „ROEP“). Predmetom konania sú pozemky vymedzené plošne vlastníckymi vzťahmi alebo držbou, ktoré nie sú evidované alebo sú evidované neúplne podľa osobitných predpisov v súbore geodetických informácií a v súbore popisných informácií.

Pre posúdenie veci bolo podľa názoru krajského súdu rozhodné, či správne orgány na návrh žalobcu v rámci svojich právomocí dostatočne zisťovali, či notárske osvedčenie vyhlásenia o vydržaní spísané do notárskej zápisnice vychádzalo z údajov odporujúcich skutočnostiam.

Rámec právomoci správnych orgánov na úseku katastra je pri posudzovaní údajov odporujúcich skutočnostiam daný ustanovením § 12 zákona č. 180/1995 Z. z.. Správne orgány v rámci takto vymedzenej právomoci podľa názoru krajského súdu skutočne nemajú právomoc skúmať, či boli splnené podmienky vydržania vlastníctva k parc. x v celosti M. T. tak, ako to upravuje Občiansky zákonník v ustanovení § 134, pretože táto právomoc patrí len súdom.

Na druhej strane však krajský súd poukázal na to, že notárska zápisnica osvedčenia vyhlásenia o vydržaní vlastníckeho práva musí obsahovať vyhlásenie účastníka, že splnil podmienky vydržania podľa osobitného predpisu. M. T. bol povinný predložiť k vyhláseniu o vydržaní vlastníctva okrem iného aj vyjadrenia osôb, ktorým posledný zápis v katastri nehnuteľností preukazuje vlastnícke právo k nehnuteľnosti.

V prejednávanej veci bolo správne orgánu doručené dňa 2. marca 2004 osvedčenie o dedičstve po poručiteľovi J. T., sp. zn. D 820/02, D not 15/03, podľa ktorého bol žalobca spoluvlastníkom parc. x kat. ú. Ž. v podiele ¼.

Keďže žalobca namietal správnosť údajov v notárskej zápisnici, bolo podľa názoru krajského súdu povinnosťou prvostupňového správneho orgánu vysporiadať sa s otázkou, či notárske osvedčenie vyhlásenia o vydržaní vlastníctva bolo vydané v súlade s § 63 Notárskeho poriadku a teda zistiť, či toto notárske osvedčenie nebolo vydané na základe údajov odporujúcich skutočnostiam. Ide o postup v rámci právomoci správneho orgánu v zmysle § 12 zákona č. 180/1995 Z. z.

Správne orgány preto podľa názoru krajského súdu vo veci rozhodli predčasne, keďže konanie bolo zastavené bez toho, aby vyhodnotili dôvodnosť návrhu žalobcu podľa § 12 ods. 1 písm. b) zák. č. 180/1995 Z. z. a posúdili, či notárske osvedčenie vyhlásenia o vydržaní vlastníctva má náležitosti uvedené v § 63 Notárskeho poriadku.

O trovách konania rozhodol tak, že žalobcovi ako úspešnému účastníkovi priznal ich náhradu v uplatnenej výške.

Proti rozsudku krajského súdu podal včas odvolanie žalovaný a žiadal, aby odvolací súd rozhodnutie krajského súdu zrušil a vrátil mu vec na nové konanie a rozhodnutie. Poukázal na to, že žalobca nadobudol dedením podiel 1/4 z pôvodne pozemnoknižných parcel č. x č. x, ktorých spoločná výmera bola 31 956m² a boli zapísané len v pozemkovej knihe katastrálneho územia Ž. vo vložke č. 9. Žalobca ich nadobudol v neidentickom stave. Po doručení osvedčenia o dedičstve bol preto založený len tzv. hluchý list vlastníctva, v ktorom bol zapísaný len vlastník a odkaz na listinu – osvedčenie o vlastníctve. Parcela č. x bola vytvorená geometrickým plánom, ktorým boli zamerané pozemky, užívané M. T. podľa reálnej del'by, uskutočnenej právnymi predchodcami v roku 1939.

Podľa § 63 Notárskeho poriadku je potrebné k vyhláseniu o vydržaní priložiť o i. aj vyjadrenia osôb, ktorým posledný zápis v katastri preukazujú vlastnícke právo k nehnuteľnosti alebo ich právnych nástupcov, ak sú tieto osoby známe. Ako je vyššie uvedené, parcela č. x bola zameraná geometrickým plánom, ktorý bol podkladom pre spísanie notárskej zápisnice o vyhlásení o vydržaní tejto parcely, ale súčasne podľa notárskej zápisnice boli osvedčené aj iné nehnuteľnosti. Podľa posledného zápisu v katastri nebol žalobca v čase spísania notárskej zápisnice o osvedčení zapísaný ako vlastník parcely č. x, ale ani ako vlastník parcely č. x a č. x, resp. jej spoluvlastník

Podľa názoru žalovaného z dikcie § 36 ods. 1 zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností je zrejmé, že správa katastra neposudzuje predložené listiny z hľadiska dodržania právnych predpisov pri ich vyhotovovaní ale len z hľadiska správnosti údajov, evidovaných v katastri. Zákon č. 180/1995 Z. z. v ustanovení § 12 ods. 1 písm. b) zveril správne orgánu právomoc rozhodnutím potvrdiť, že pozemky sú vo vlastníctve inej osoby,

ak sa v konaní o zostavení ROEP zistia údaje, odporujúce skutočnostiam, z ktorých vychádzalo notárske osvedčenie vyhlásenia o vydržaní, pričom rozhodnutie vydá správny orgán na základe stanoviska komisie ROEP, ktorá posúdi návrh toho, kto o vydanie rozhodnutia prejavil záujem.

Žalovaný poukázal na to, že zákonodarca v tomto ustanovení zákona zveril správne orgánu právo potvrdiť vlastníctvo inej osobe v prípade, ak sa preukáže, že notárske osvedčenie vychádzalo zo zistení, ktoré nie sú v súlade so skutočnosťou – teda, že vlastníctvo bolo osvedčené pre toho, kto uviedol nepravdivé údaje o tom, že nehnuteľnosti, ktoré žiada osvedčiť ako svoje vlastníctvo užíval ako svoje po stanovenú dobu dobromyseľne, hoci tomu tak v skutočnosti nebolo a niekto iný preukáže nepravdivosť takýchto tvrdení. V takomto prípade správny orgán rozhodnutím potvrdí vlastníctvo inej osobe, pričom vydaním rozhodnutia správneho orgánu strácajú osvedčenia platnosť.

Uvedené ustanovenie zákona č. 180/1995 Z. z. však v žiadnom prípade podľa názoru žalovaného správne orgánu nezverilo oprávnenie skúmať, či príslušný orgán, v danom prípade notár, pri vydávaní verejnej listiny dodržiaval zákon, či verejná listina obsahuje všetky zákonom predpísané formálne náležitosti. Navyše uvedené ustanovenie rieši v prípade potvrdenia vlastníctva inej osobe aj osud notárskeho osvedčenia, tak, že toto osvedčenie stráca platnosť, teda nerieši situáciu tak, že platnosť stráca časť osvedčenia.

Preto podľa názoru žalovaného sú závery krajského súdu v rozpore s účelom ust. § 12 zákona č. 180/1995 Z. z., pretože správne orgány podľa neho nie sú zmocnené posudzovať, či notárske osvedčenie vyhlásenia o vydržaní obsahuje náležitosti uvedené v § 63 Notárskeho poriadku, ale zásadne len môže rozhodnúť o vlastníctve predmetnej nehnuteľnosti v prospech niekoho iného, ak ten však preukáže, že nadobúdateľ podľa osvedčenia uviedol nepravdivé údaje o skutočnostiach svedčiacich o jeho vlastníctve.

Žalobca vo svojom vyjadrení k odvolaniu z 21. júna 2010 žiadal napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť. Aj podľa jeho názoru preskúmvanie splnenia podmienok vydržania podľa § 134 Občianskeho zákonníka prináleží iba všeobecným súdom, avšak na druhej strane žalovaný sa musí vysporiadať s principiálnou a právne významnou otázkou, či dotknuté notárske osvedčenie vyhlásenia o vydržaní vlastníctva k nehnuteľnostiam bolo vydané v súlade s ustanoveniami § 63 notárskeho poriadku,

a to konkrétne, či má všetky podstatné náležitosti, ktoré pre takéto notárske osvedčenie stanovuje zákon.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods.2 OSP preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov odvolania podľa § 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP, bez nariadenia pojednávania, podľa § 250ja ods.2 a § 214 OSP v spojení s § 246c ods.1 veta prvá OSP s tým, že deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk a dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného nie je možné vyhovieť. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 15. júna 2011 podľa § 156 ods.1 a 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP.

Predmetom konania pred krajským súdom bolo posúdenie zákonnosti postupu správnych orgánov pri zastavení konania podľa § 30 ods. 1 Správneho poriadku, o preverení údajov odporujúcich skutočnostiam podľa § 12 ods. 1 zákona č. 180/1995 Z. z.

Podľa § 30 ods. 1 písm. e) Správneho poriadku správny orgán konanie zastaví, ak zistí, že nie je príslušným na konanie a vec nemožno postúpiť príslušnému orgánu.

Podľa § 7 ods. 3 zákona č. 180/1995 Z. z. námietky posúdi komisia, ktorá si na tento účel vyžiada vyjadrenie toho, koho práva boli námietkou dotknuté a svedecké výpovede osôb oboznámených s miestnymi pomermi, a so svojím stanoviskom ich spolu predloží správne mu orgánu na rozhodnutie. Rozhodnutie o námietkach a o schválení registra je preskúmateľné súdom.

Podľa § 12 ods. 1 ak sa v konaní zistia údaje odporujúce skutočnostiam, z ktorých vychádzalo notárske osvedčenie vyhlásenia o vydržaní alebo o zápise za vlastníka alebo protokol a zoznam o prechode vlastníctva vecí štátu na obec, správny orgán môže na návrh rozhodnutím

- a) potvrdiť nadobudnutie vlastníctva vydržaním inou osobou,
- b) potvrdiť, že pozemky sú vo vlastníctve štátu alebo inej osoby,

a to aj vtedy, ak sú dotknuté pozemky a právne vzťahy k nim evidované podľa predpisov o katastri nehnuteľností v súbore geodetických informácií a v súbore popisných informácií; vydaním rozhodnutia správneho orgánu strácajú osvedčenia alebo protokoly a zoznamy

platnosť.

Podľa ods. 2 návrh na vydanie rozhodnutia podľa odseku 1 podáva komisii ten, kto o vydanie rozhodnutia preukáže právny záujem, najneskôr však v lehote ustanovenej na podanie námietok (§ 7 ods. 2). Komisia návrh posúdi a so svojím stanoviskom ho predloží správne mu orgánu na rozhodnutie.

Podľa ods. 3 proti rozhodnutiu podľa odseku 1 možno podať opravný prostriedok podľa osobitného predpisu.

Podľa ods. 4, ak správny orgán o návrhu podľa odseku 1 nerozhodne do schválenia registra, zaradia sa tieto pozemky do súpisu pozemkov uvedených v § 8 ods. 1 písm. b). Evidovaný vlastník nemôže do rozhodnutia správneho orgánu s týmito pozemkami nakladať.

Podľa ods. 5 rozhodnutie vydané podľa odseku 1 je verejná listina, na ktorej základe sa vykoná zápis do katastra nehnuteľností.

Podľa § 63 Notárskeho poriadku osvedčenie vyhlásenia o vydržaní vlastníckeho práva k nehnuteľnosti alebo o vydržaní práva zodpovedajúceho vecnému bremenu sa vydáva formou notárskej zápisnice. Notárska zápisnica musí obsahovať

- a) vyhlásenie účastníka, že splnil podmienky vydržania podľa osobitného predpisu, najmä okolnosti odôvodňujúce začatie oprávnenej držby, trvanie a nepretržitosť držby. K vyhláseniu účastník dokladá
 1. vyjadrenia osôb, ktorým posledný zápis v katastri nehnuteľností preukazuje vlastnícke právo k nehnuteľnosti alebo právo zodpovedajúce vecnému bremenu, alebo ich právnych nástupcov, ak sú tieto osoby známe, že nemajú k vzniku vlastníckeho práva alebo práva zodpovedajúceho vecnému bremenu výhrady,
 2. vyjadrenie obce, v ktorej katastrálnom území sa nehnuteľnosť nachádza, že nemá k vzniku vlastníckeho práva alebo práva zodpovedajúceho vecnému bremenu výhrady,
 3. vyjadrenie právnickej osoby, ktorá je príslušná na správu nehnuteľností podľa osobitného predpisu alebo má právo nakladať s nehnuteľnosťami podľa osobitného predpisu, že nemá k vzniku vlastníckeho práva alebo práva zodpovedajúceho

- vecnému bremenu výhrady,
- b) označenie dôkazov, ktoré boli notárovi predložené na potvrdenie osvedčovaných skutočností,
 - c) uvedenie dňa, ktorým účastník nadobudol vydržaním vlastnícke právo k nehnuteľnosti alebo právo zodpovedajúce vecnému bremenu.

Z rozhodnutí správnych orgánov vyplýva, že dôvodom ich postupu podľa § 30 ods. 1 písm. e) Správneho poriadku bola tá skutočnosť, že zák. č. 180/1995 Z. z. neobsahuje ustanovenie o možnosti vydať negatívne rozhodnutie o návrhu podľa § 12 ods. 1 tohto zákona, ide o spor o vlastníctvo, v ktorom môže rozhodovať iba príslušný súd, avšak vzhľadom na nedostatok návrhu na začatie takéhoto konania, nemohol správny orgán návrh žalobcu ani postúpiť príslušnému súdu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa s týmto názorom správnych orgánov nestotožnil z nasledovných dôvodov:

Zo zák. č. 180/1995 Z. z. vyplýva, že v prvej časti nazvanej „Konanie o obnove evidencie niektorých pozemkov a právnych vzťahov k nim“, v § 1 až § 12 komplexne rieši postup správnych orgánov v tomto konaní tak, že na konanie podľa tohto zákona sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní, ak nie je v zákone ustanovené inak, konanie sa začína na podnet správneho orgánu dňom vyvesenia oznámenia správneho orgánu o jeho začatí, správny orgán zabezpečí zostavenie návrhu registra na základe údajov zistených podľa odseku 1 a ďalších podkladov, proti návrhu registra je možné podať námietky, ktoré posúdi komisia a so svojím stanoviskom ich spolu predloží správnemu orgánu na rozhodnutie. V lehote na podanie námietok môže dotknutý účastník podať návrh na potvrdenie nadobudnutia vlastníctva k pozemku vydržaním, resp. návrh na potvrdenie nadobudnutia vlastníctva vydržaním inou osobou, alebo návrh na potvrdenie, že pozemky sú vo vlastníctve štátu alebo inej osoby.

Z administratívneho spisu je zrejmé, že žalobca podal návrh na potvrdenie že pozemky sú vo vlastníctve resp. spoluvlastníctve inej osoby podľa § 12 zák. č. 180/1995 Z. z., nakoľko podľa jeho názoru boli zistené údaje odporujúce skutočnostiam, z ktorých vychádzalo notárske osvedčenie vyhlásenia o vydržaní, a preto podľa názoru odvolacieho súdu je daná

právomoc správnych orgánov v danej veci konať a rozhodnúť v súlade s príslušnými ustanoveniami zák. č. 180/1995 Z. z.

Pre zastavenie konania podľa § 30 ods. 1 písm. e) Správneho poriadku neboli splnené zákonné podmienky a už z tohto dôvodu sú rozhodnutia žalovaného ako aj správneho orgánu prvého stupňa v rozpore so zákonom.

Pokiaľ ide o vecnú stránku sporu, t. j. do akej miery je správny orgán oprávnený preverovať správnosť predloženej notárskej zápisnice, ktorá je verejnou listinou (§ 3 ods. 4 Notárskeho poriadku), odvolací súd poukazuje na to, že dôkazná sila verejnej listiny je vyššia, než listiny súkromnej a pokiaľ sa nedokáže opak, považujú sa skutočnosti uvedené vo verejnej listine za pravdivé bez ďalšieho zisťovania.

To však neznamená, že obsah verejnej listiny nie je možné spochybniť. Táto skutočnosť napokon vyplýva priamo aj z ustanovenia § 12 ods. 1 zák. č. 180/1995 Z. z., pretože pokiaľ sa v konaní o obnove evidencie niektorých pozemkov a právnych vzťahov k nim zistia údaje odporujúce skutočnostiam, z ktorých vychádzalo notárske osvedčenie, môže správny orgán vydať rozhodnutie, ktorým takéto osvedčenie stratí platnosť a verejnou listinou slúžiacou ako podklad pre zápis do katastra nehnuteľností sa stáva toto rozhodnutie.

Podľa názoru odvolacieho súdu námietka navrhovateľa týkajúca sa jeho spoluvlastníckeho podielu na parc. KN C č. x kat. ú. Ž. v podiele $\frac{1}{4}$, podložená osvedčením o dedičstve po poručiťovi J. T., sp. zn. D 820/02, D not 15/03, ktorej výlučným vlastníkom mal byť na základe notárskej zápisnice spísanej notárkou JUDr. V. R. sp. zn. N 315/2004, NZ 57664/2004 z 13. júla 2004 M. T., bola skutočnosťou, ktorá mohla byť považovaná za spôsobilú spochybniť správnosť údajov, z ktorých vychádzalo notárske osvedčenie, nakoľko žalobca pred správnym orgánom prehlásil, že žiadne vyhlásenie v zmysle § 63 písm. a) bod 1 Notárskeho poriadku nikdy neurobil.

Z tohto dôvodu mal správny orgán postupovať v konaní podľa prvej časti zákona č. 180/1995 Z. z. a o námietkach žalobcu v správnom konaní rozhodnúť, resp. postupovať podľa § 12 ods. 4.

Je pravdou, že § 12 upravuje len tú špecifickú situáciu, ak sa v konaní preukáže,

že existujú skutočnosti odporujúce skutkovému stavu z ktorých vychádzalo notárske osvedčenie a následne postup správneho orgánu pri vydaní rozhodnutia v takomto prípade, avšak explicitne neupravuje postup správneho orgánu v prípade vydania negatívneho rozhodnutia, t. j. pokiaľ sa skutočnosti namietané ako odporujúce skutkovému stavu, z ktorých vychádzalo notárske osvedčenie, nepreukážu v konaní ako odporujúce.

To však neznamená, že v takomto prípade nemá správny orgán právomoc, resp. nie je príslušný o návrhu rozhodnúť. V takom prípade je potrebné postupovať podľa § 5 a vo veci vydať rozhodnutie podľa všeobecných predpisov o správnom konaní. Napokon v § 7 ods. 3 taktiež zákonodarca explicitne neuvádza, akým spôsobom môže správny orgán o námietkach rozhodnúť, čo by podľa výkladu správneho orgánu znamenalo, že ani v tomto prípade nie je správny orgán príslušný vo veci rozhodnúť.

Z obsahu spisového materiálu, súčasťou ktorého je i administratívny spis žalovaného je nesporne zrejmé, že v súdnom konaní bolo preukázané, že napadnuté rozhodnutie žalovaného, ako aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu, vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci a zistenie skutkového stavu, z ktorého napadnuté rozhodnutia vychádzali je v rozpore s obsahom spisu.

Za týchto skutkových okolností napadnuté rozhodnutia správnych orgánov sú i podľa názoru odvolacieho súdu vydané predčasne.

Preto ak krajský súd dospel k právnomu záveru, že preskúmanými rozhodnutiami správnych orgánov došlo k porušeniu zákona a chránených záujmov žalobcu, tento jeho názor považoval aj odvolací súd, z dôvodov uvedených vyššie, za správny.

Skutočnosti, ktorými žalovaný v odvolaní spochybňuje predmetné rozhodnutie krajského súdu neboli zistené v odvolacom konaní. Tieto boli totožné s námietkami, ktoré žalovaný namietal už v prvostupňovom konaní a s ktorými sa krajský súd náležite vysporiadal.

Z uvedených dôvodov, s prihliadnutím na všetky individuálne okolnosti daného prípadu, Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolaniu žalovaného nevyhovel a rozsudok Krajského súdu v Trenčíne, s ktorým sa stotožnil v celom rozsahu, ako vecne správny podľa

§ 219 ods. 1 a 2 OSP potvrdil.

V ďalšom konaní bude úlohou správnych orgánov vo veci opätovne konať v intenciách rozhodnutí prvostupňového a odvolacieho súdu, vysporiadať sa s relevantnými námietkami žalobcu, vo veci opätovne rozhodnúť a svoje rozhodnutie náležite odôvodniť.

O trovách konania rozhodol najvyšší súd podľa § 250k ods. 1 OSP a úspešnému žalobcovi priznal ich náhradu vo výške 73,24,-€. Tieto sú tvorené trovami právneho zastúpenia za jeden úkon právnej pomoci (podanie vyjadrenia k odvolaniu) á 55,49€ + 10,54€ DPH + 7,21€ režijný paušál.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 15. júna 2011

JUDr. Alena Poláčková, PhD., v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Nikoleta Adamovičová